

ANDERSEN

Bilderbuech ohne Bilder.

Livre d'images sans images.

Dr Lederer

VOLAPÜKABUKS

— 1 —

D Ä N

ANDERSEN

MAGABUK NEN MAGS.

Lovepolam

fa

Dr Lederer Siegfried.

— WIEN —

PÜB FA MAYER EDUARD HEINRICH

Leipzig, Rossplatz 16.

Picture-book without pictures.

Libro d'illustrazioni senza illustrazioni.

Картинныя разказы безъ картинъ.

БИБЛІОНЪ ИКОННОПРАДІКОН АННЪ ИКОНУАН.

Knjha obrazkova bez obrazku.

Prenteboc zonder Prenten.

Książka obraskowa bez obrazkow.

Silkoivnica bez slika.

Liber imaginum sine imaginibus.

Bilderbok utan bilder.

Billedbog uden Billeder.

Képes könyv képek nélkül.

Carte de cadre fără cadre.

Libro de estampas sem estampas.

Libro de imagenes sin imagenes.

Söle

redakteur Haasert

in stüm sikik

Wien, 87, bahul 24 id.

Prof. Dr. Lederer Siegfried.

UB

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

SDD - Digitalisierung

Bearb.: eck

Datum: 6.7.2015

PPN

361510373

URN urn:nbn:de:hebis:30:4-57962

Signatur 18/28216

Buchnr. 66925382

Titel Magabuk nen mags / Andersen.
Lovepolam fa Lederer Siegfried

Schrift Antiqua Fraktur
 Keine OCR-Erkennung

Ausleihfrist 04.01.2016

Geschäfts- „Wertvoll“
gang

Buchbinder Ja Nein

Nach Scan auf
Buchbinderausw. verbucht

Technische Medienbearbeitung

- neu binden
- Reparatur
- Tafel / Beil.
- Titelumschlag/kopie aufziehen
- miteinbinden
- in lose Folie
- Kasette / Schubert anfertigen
- Originaleinband / Schutzumschlag /
 Schubert erhalten
- Lagen aufschneiden
- Tasche für Beilage
- Heften in säurefreien Umschlag

Signaturschild

- blau / grün / gelb / rot / weiß
- Säurefreie Signaturunterlage
- keine Folie
- nur auf Vorderdeckel
- nur auf Schubert

Hinweise

!!! nicht in den Syka !!! Laufzettel sammeln !!!

D^l Lederer

VOLAPÜKABUKS

1

D Ä N

Andersen

MAGABUK NEN MAGS.

Lovepolam

fa

D^l Lederer Siegfried.

— Wien —

PÜB FA MAYER EDUARD HEINRICH

Leipzig, Rossplatz 16.

IT8.7/2-1993
2007:09

<FTP://FTP.KODAK.COM/GASTDS/Q60DATA>

Q-60R2 Target for
KODAK
Professional Papers

ANDERSEN
Magabuk nen mags.

Lovepolam

fa

D! Lederer Siegfried.

— WIEN —

PÜB FA MAYER EDUARD HEINRICH
Leipzig, Rossplatz 16.

Alle Rechte vorbehalten.

Touts droits réservés.

Bükipü gits valik.

Dukodavöd.

Lovegivobs atoso publüge nümi balid konleta obsik „Volapükabuks“, kels diseinoms blinön volapükeles netas difik vobukis klatik volaliterata in lovepolams kudik. Bevünetik äs pük konleta at oibinomöd id plogam oma tefü lautels pölasumöl. Valiks nets pekulivöl olabomsöd nis penädalis sikik äs pladalis. Klu blünobs noi plägestöfi mödik, penetuvöl doliko jünü, soi bukis, fa kels povenudoms e pokulivoms ä ladäl ä kapäl. Kevobels plöbik oibinoms vekömik obes e vüdobs valikis volapükelis sikik, yüfön obis ä dub konsäl ä dub duns.

Sikod tevomös bukil at balid konleta ini vol legletik ed otuvomös flenis lemödik oke e blodiles osuköl oma vätopo, kö döl genialik de Schleyer vulom ya. Konlet obsik läpolomös nämiko al flol e plöb püka yunik, ab spelafulik obas, dat vobadom ailäbadikumo, fetanöl netis tala, e dat rivom suno zeili geilälilik oma: bälami

Andersen: Magabuk nen mags.

bevünetik, penädik e mudik, pefulöl nefikulo e nemedamo,
nen däm alik pükas sibiröl.

Fino elovepolöl danom söles dokel Obhlidal
Moriz e plofed Rylski Alfons, montiel de,
dem yüf gudlik e födöl omas pötü kofükam nümi at.

Wien, 1887, balsebalul 1^d.

Bartensteingasse 4.

D^l Lederer Siegfried.

Selednikö! If senob vamiküno e dibiküno, aibinos, äsif nams e lineg binoms-la petanöls obe; no kanob so sagön osi, no sepükön osi so, äs lifos in ob; e deno binob pänel; atosi log obik sagom obe, atosi valiks eläsevoms, kels elogoms magaployegis e magis oba.

Binob lepul pöfik, lödob in lusüt nabikün, ab lit no defom obe, ibo lödob löpüno e labob lukilogami ovi nufs. Dels balid, nag ikömob ini zif, äisenob nabüni e soalüni; pla fot e smabels glünik te gediks cimş äbinoms nu horit oba. Nena bali fleni älabob is, nena bal logod pesevik äglidom obi.

Semalna vendelo ästanob glumikün len litam oba, ämanifob omi ed älogob lukise. Ö, lio gälik ävedob nu! Älogob logodi pesevöl, logodi glöpik e flenik, flenüni lomiki oba: muni, bälediki muni löfik, oti, ai, äs tiemo, ven älogom luküm al obi, us, bevü vilods len lulak. Älütjedob ome namakidis ed älitom luküm, ini cem it oba, ed äpömetom, ologön luküm boso al obi aivendelo, if segolom. Id äidunom atosi snatiko. Dämö, das aikanom blibön te blefiko! Ekömöl aikonom obe bosì, kelosi elogom äneito ud avendelo.

„Aipänolös, kelosi ekonob“, äsagom pötü visit balid, „tän ogetol magabuki lejönik“. Atosi edunob sis vendels mödik. Äkanoböv lofön „Neitis milebal“ nulikis in mags, in mod obik, ab atos äbinosöv tu mödik. Mags, kels sukoms, no peseväloms, sod kömoms balim pos votim, äs älilob omis. Pänal genialik, poedal u musigal en mekomös umosi, if vilom; jonob te smamagilis nekuladik e tikis lönik oba bevo; ibo mun no äkömom vävendelo; sotimo lefog bal u lefogs tel äditoms obis.

Vendel balid.

Äneito, so mun it äkonom, äslifob da klülük lut Nidäna ed älokobok in Ganges: stals oba ästeifoms dudlanön flöki solüdik platanupas bäledik, pejopöli äs jal testudik. Eko, jinidänel yunik äkömof se bujadem, leitik äs gazelaf, jönik äs Eva: äbinos bos so lutikos e deno lifaful so lüxamlik in jison at Nidäna! Äkanob logön tikis da skin feinik; lianeps spinik ädislitoms skitis disik futas ofa e deno ägolof bivedo foviküno. Nim lapinik, kömööl de flum, kö istilom nelümi oma, äbunom plafiko bei, ibo jipul äkipof in nam litapoli litöl; äkanob logön bludi flifik in feiniks fineds, kelis ätovof jölölo bifi litapol.

Änülöfok flume; äpladof litapoli sui vat flumöl, e litapol äsvimom disived; flam pämufof, äsif ävilom-la panosön, ab älitom deno e jipula blägiks logs, spagöls po satinaflüns lonedik logasimas, äsukoms litapole, logöls lanafuliko. Änolof, das ladal ofa nog lifom, if lit älitom, ünä äkanof logön flami. Ab if ba pänösom, ladal ideilom.

E lit älitom aipamuföl e lad ofa äflamom aidlemöl; äbäkienof ed äplekof; neb of in yeb snek kalodik äseistom; ab jipul te ätikof godi Brama e gami ofa. „Lifom!“ äyubof, ed älekos de bels: „lifom!“

Vendel telid.

Yesdel, mun äkonom obe, älogob disi ini yad smalik, pezümöl fa doms; us jigok äseistof ko gokils balsebal; jipulil jönik äibunof zi oms. Jigok ägokof ed äsevidof flitadis ovü gokils. Nu jipula fat äkömom, ed äzanom, ab ob ämoslifob, no tiköl fälo atosi.

Avendelo, bü minuts nemödik, älogob denu disi ini yad ot. Us lestil äbinom, ab suno jipulil äkömof, ägolof loviküno äli gokadom; ägemufof leli kikama ed äninslupof äli jigok e gokils. Ats ägokoms kleiliko ed äsmaflitoms zi; jismalikel änalgonof omes; älogob osi kleiliko; ibo älogedob da gäp möna. Ävedob zunikün jipule badik ed ägälob obi, ven fat äkömom ed äzanom nog meköfikumo ka yesdel, dasumöl lami ofa. Äblegof kapi pöi e dlens gletik änidoms in logs yulibik. „Kisi aidunol is?“ fat äsäkom. Ädlenof. „Ävilob ningolön“, äsagof, „al kidön jigoki ed al dabegön fögivami ofa dem yesdel; no äkinob sagön ole osi!“ E fat äkidom flomi jinedebikela svidik, ed ob logis äkidob e mudi ofa.

Vendel kilid.

In lusüt nabik is nebüno — binom so nevidik, das stals oba kanoms bäs lifön te minuti bal len möns doma, ab in minut at logob säto al sevön voli liföl is — in lusüt at älogob vom. Bü yels balsemäl äbinof cil; seo in pädagad lanedik äpledof; lolaputs äbinoms bäledik ed edeiläföl; äluglofoms seo in veg ed äsedoms susü tuigis lonedik jü apodabimis; te is ed us lol sembal äbinom nog, dido no so jönik äs flol löflikün sötom vo binön; ab älabom kölis, älabom väpi. Pädelä jisonil äjinof obe lol mödo jönikum; äsiedof su stulil ofa, dis put lugloföl, ed äkidof pupi ko cigs lepöpik peninpedöl.

Yels bals poso ädenulogob ofi; älogob ofi in ledanüdasäl magifik; äbinof jigam dekik gletedela liegik. Ägälob obi dem läb ofa; ävisitob ofi in vendels stilik.

Ag, nek tikom logis klilik oba, logedi sefik oba! I lol obik äluglofom äs lol pädagada! Lif vädelik labom i lügapledi omik; tudel älogob süfi lätik.

In lusüt nabik äseistof malädik deilo su bed ofa, e domalönel badik, jelel lebalik ofa, ämosumom ofe globiko e nen misalad tapi, sagöl: „Susö! cigs ola dejekoms! dekolöd oli! jafolöd moni ud ojedob oli sui süt!“ — „Deil störom in blöt oba“, äsagof, „dälölös obe take-dön!“ — Ab ämofom ofi dese, äpänom cigis ofa, äflököm

lolis ini hels ofa, äpladom liti filedöl nebüno, ed ämogolom.

Äleloedob ofi; äsiedof nemufiko, nam ofa äfalom ini vüm. Litam pämufof so meköfiko, das glät pädi-blekom; ab etof äsiedof stiliko; bifoim äsmaflitom zi of in flams; ideilof. De litam pemaniföl jipefunöl äpredof tugi — lol obik pädagada.

Vendel folid.

Avendelo äbinob in yofapled deutik zifa smalik, mun äsagom. Buböp piceinom ini teat, efe luziöbs ibliboms, te pilemeköls as lojöps; boadikos valik pikovados me pöp vielik; dis jopam bapik glelitakipil lelik älagom, e gletik toned pefleköl disi pifimom öve om, dat aikanon zugön omi susü äs in teats gletik, alif glök lovopükela eglökom: „lingeling!“

Nu äglökos e glelitakipil lelik äbunom bosilo susü; alikel nu änologom, das teatapled obeginom. Plin sembal yunik e jimatel oma, tävöls da zif, äbinoms plisenik e sikod dom äbinom fulikün, te dis litakip äbinos äs lävamel. Us nek äsiedom, ibo lits ätofoms. Tof! tof! Älogob valikosi, ibo linedo äbinom vam so gletik, das lulitams valik völa imutoms pamanifön, e da lulitams valik lepuls e jipuls äninlogoms de seo, do polen äsiedom ino ed ätädom me calastaf.

Nilünü musigelöp älogon pali yunik plinas in lestuls tel bäledik; in ats äsiedoms elso sifel e jimatel oma. Ab avendelo ämutoms siedön äs sifs votik su bams boadik. „Eko kanon logön, das geilum lovom geili!“ voms änotedofs stiliko. Valikos dub atos ävedos nog zälikum: glelitakip äsmabunom, publüge pänokoms fineds, ed ob — vo, mun äbinom lä yofapled lölik.

Vendel lulid.

Yesdel, äsagom mun, ädonlogob al Paris lifafulik; logs oba äninclanoms ini cems de Louvre. Jifatelil sembal vemo bäledik, peklotöl pöfliko — älonof al klad pülikum — äsukof sembale dünanas bapikum ini tlonasälun vagik; äsagof, das ati vilof logön, mutof logön. Ikostos ofe vitimi teldik e püköfi mödik, büfo ilükömofo jü isi. Äköyumof namis sigik ed äzilogof zeliko, äsif ästanofla in glüg. „Is äbinos!“ äsagof, „is!“ ed änilof tlonge, de kel velut pesimöl goludo ädonlagom. „Is“, äsagof, „is!“ ed äbäkienof ed äkidof püpunatapi — niludob, das ädlenof. „No äbinos velut at!“ äsagom dünan ed äsmülom. „Ab deno äbinos is!“ vom äsagof „so ästados is! — „So“, ägesagom, „e deno no so; litams äbinoms pebleköls, yans pedistuköls, blud äbinom su sälafluls. Kanol vo sagön: sonlil oba edeilom su tlon Flenta!“ — „Edeilom!“ ädenofo jibäledikel; no niludob, das päpükom nog vöd sembal; älüvoms i suno säluni. Lulit vendela äkömom e stals oba äbenidoms kliliko letapi magifik tlonga flentik. Li-nolol, kif vom at bäledik äbinof —? Vilob konön ole jeni.

Äbinos in volut yulula, za vendel dela at lefamikün vikoda, ven dom alik äbinom fimod, litam alik ledaem; pop ätepom ledomi Tuilleries. Voms e sägo cils

äbinoms zenodü komipels; ädlanoms ini cems e säluns magifik. Smalik pul pöfik in luklöfs äkomipom lanimiko bevü kligels bäledikum; äbäfalom pevunöl funliko me grünaglafs; äjenos in tlonasälun. Äseitoms blodöli su tloni Flenta, ed ätegon vunis oma me velut; blod äleflumom ovi püpun regik. Mag äbinom gletabidik! Sälun magifik, glups komipöls! Stän pedibleköl äseistom su sälafluls, lestän kilakölik äsmaflitom su grünaglafs, e su tlon pul pöfik ko logod neledik e läbälükün, logedöl susi äli sil, du lims oma ädlemoms in dol deilik; blöt oma nüdik, klotad pöflik e tegöls omi plifs veluta ko liäfs silefik. Len kled pula piplöfetos: „Odeilom su tlon Flenta.“ Lad mota idlimom nuliki Napoléon.

Stals obik ekidoms festuni su sep pula, stals obik ekidoms aneito floni jifatelila bäledik, du dlimöl älogof magi, keli kanol nu magön: „Pul pöfik su tlon Flenta.“

Vendel mälid.

Ebinob in Upsala, mun äsagom. Älogob disi su kami gletik ko yeb nemödik e ko fels neflukik. Älokob obi in flum Fyris, du stemabot ämofom fitis bevü jögi. Dis ob lefogs älüspidoms ed äjadoms veitiko sepis de Odin, Thor e Freyr, äs nemon smabelis et.

In yebaplen slenik, ove smabels nems binoms penin-kötöls. Is no binom mebaston, ini kel tävel kanom nincidön nemi oma, no binom klifavöl, su kel kanom pänön omi; sikod visitel emekom sekötön is yebapleni. Tal nüdik sülitom in gletiks tonabs e nems; ats fomoms filadi pevidöl ovü geil gletik; yebaplen nulik otegom suno nedeilöfi at.

Us man ästanom, poedal. Ävagom honi mieladlina ko silefalin vidik ed äsmasagom nemi sembal. Äbegom vienis no tlätön omi, ab älilob nemi. Äsevob omi: gabaklon äspagom ove om e sikod no änemom omi kleiliko. Äsmülob: ibo klon poedik äspagom ove man löföf. Nob de Eleonora de Este lagom len nem de Tasso. I nolob, kö flolom lol jöna! —

Atosi äsagom mun; tän äbeigolom lefog. — Lefogs nonik dlanomös okis bevü poedal e lol!

Vendel velid.

Ve jot spanomok fot ko buegs e gölogs, so flifik e väpik. In flotatim paivisitom fa tums galitas. Nilo binom mel, mel aicenöl, e bevü bofiks sbinom sabaveg vidik. Vab pos vab beiolom, no sukob omes: log oba aitakedom löfiküno su yeg bal. Us binom sep gianik. Bälasmabims e spinabujads süglufoms bevü stons. Is binom poed in nat. Li-nolol, liko mens suemoms omi? Vo, vilob konön ole, kisi äililob us te ävendelo ed äneito.

Balüdo feilels tel liegik äbeivegoms. „Eko, bims magifik!“ äsagom balim. „Alik blünom zelado vegadis bals boada!“ ägesagom votim; „nifatim obinom badik; äyelo ägetobs makis balsefol plös a kümet!“ — ed ämo-vegoms.

„Is veg binom vo badikün!“ äsagom vegöl votik. „Osi kodoms bims pefevipöl“, ägesagom nilel, „lut no kanom duzugön gudiko, plä melaved!“ e tän äbeivegoms.

I potavab äbeikömom; tävels valik äslipoms in top jönikün; köcan äpotahönom, ab no ätikom votikosi ka: „Bladob gudiko e tonos is jöniküno; va plidos omes?“ E potavab ya ifagom oki.

Nu älemonitoms lukim lepuls tel yunik. „Is binom yun e jamänavin in blud“, ätikob; id älogoms smülölo äli smabel glünik e bujadem dagik. „Daso is äspatob-la ko Christine mülela!“ äsagom balim ed eko: imomonitoms.

Flois ävápoms, lutil alik äslipom, äsif mel äbinom-
la dil sila, pespanöl ovü nebel dibik. Vab äbeivegom,
pösods mäl äsiedoms in om. Fol äslipoms, lulid ätikom
hitatimaguni nulik oma, mälid älogom dese da litam
ed äsäkom, va binos bos makabik tefü stonalemöd.
„No!“, äsagom köcan, „os binos stonalemöd; ab bims
binoms makabik.“ — „Konolöd obe!“ — „Vo, binoms
makabik; ibo, if nifatimo nif seistom geiliko, e valikos
jinos binön plen lebalik, bims at aibinoms obe küpamal,
kel neletom obi ninvegön ini mel; sikod, o söl oba,
binoms makabik.“

Nu äkómom pänel; logs oma äspagoms, no äsagom
vödi lebalik, sod äfeifom. Galits äkanitoms, balim klei-
likumo ka votim. „Seilolsöz!“ ävokom, ed änoetom
kuladiküno kölis valik e deslepamis omas: yul, luviolet,
dagablon! Pänod ovedom lejönik!“ Äsuemom nati äs
lok magi, e läs äfeifom maleki de Rossini:

Läto jipul pöfik äkómof; ätakedof len gianasep ed
äbäseitof bölädi ofa. Neledik logod lejönik älogedom
äl foti, älielof. Logs ofa äspagoms, ven älogof susü
äli sil ed ovü mel. Äkoyumof namis. Niludob: äplekof
fatobasi. Of it no äsuemof seni, kel äduleflumom ofi, ab
nolob: nog pos yels timili at e nati lino omemof legä-
likumo e sägo kuladikumo ka pänel, kel äpänom vali-
kosi me köls pötik. Stals oba äsukoms jipule, jü led
gödelik äkidom ofe flomi.

Vendel jölid.

Lefogs glümik äbinoms len sil, mun no äpubom; ästanob teliko soalik in smacemil oba ed älogob ini lut seo, kö isötomöv pubön. Tiks obik äziflitoms ini veit, suso äli flen gletik oba, kel äkonom obe vävendelo jenis so jöniko ed äjonom obe magis.

Vo, kisi no edalifom! Änafom ovü vats lenebäna ed äsmülom disi äli lenaf de Noah äs nu äli obi, ed äblinom tldanuni vola nulik osüflölöl. Ven net israelik ästanom dlenöl len vats de Babylon, älogedom luladäliko da vilods, kö älagoms haps. Ven Romeo äxänom su bakuni e kid löfa äspidom äs tik keruba äli sil, mun ästanom pesävöl lafiko dub bims dagik in lut dulogik. Älogom jamepi su nisul Helena, ven et älogedom de klif soalik ovü volamel, du tiks gletik ämufoms lani oma. Vö, kisi mun no kanom konön! Lif vola ome binom mär.

Avendelo no logob oli, o flen bäledik! no kanob ployegön magi meböl visiti ola!

E dü älogob susü äli lefogs, dlimöl, äklilosok. Äbinos stal muna, ab pänösom denu. Lefogs dagik äzugoms bei, ab mun isedom obe deno glidi, vendelaglidi flenik.

Vendel zülid.

Lut äbinom denu klülik; vendels anik ifegoloms, mun äbinom in foldil balid. Ägetob denu döli magila. Lilolöd, kelosi mun äkonom obe.

Äsukob böde povik e valüte svimöl äli jol lefüdik Grönäna; klifs nüdik ko glad e nif zümoms nebeli, kö vilods e bäs lufelik floloms lüxamliko. Lychnisaflol vöpöl äpakom väpi svidik: lit oba äbinom fibik, litaplen oba neledik äs bled vataliäfa, if pazimofom su vat sis vigs mödik, pelivöl de smastam oma. Klon nolüdalita älenidom, lin oma äbinom vidik e stals ägoloms äs filakölüms viröls ovü sil lölik ed ästeloms glüniko e lediko.

Nolüdänels älasamsok diseinü danüd e yof, ab no ästunoms, ibo magif at omes äbinom kösömik. „Letobsös pledaglöpön lans edeilölas me kap valuda!“ ätikoms segun klöd omas, ed äsenitoms te kaniti e danüdi.

In med zileka Grönänel ästanom, nen pläd, ko smatonaskin oma, ed äbeginom kaniti dö fan valudas, e kor äigesagom: „Aya, aya, a!“ e valiks äsmabunoms zileko in pläds omsik vietik; äjinos binön ledanüd gladaberas. Logs e kap ämufomsok kiniküno. Nu cödam äbeginom e cödatapükam. Äsütlidoms ets, kels ivedoms tael; penofölel änemom döfis nofela, nen süenam, bolediko, kofiko, danüdü segun böset tonaskina.

Pekusadöl ägepükom leiko fufiko, e pelasamöls äsmiloms ed äcödatoms dikodi. Bels ätötoms, gladabels ätonodoms; lemöds gletik lefalöls ävedoms puf dub tömet; äbinos jönik hitatimaneit grönänik.

Steps tum de us man malädik äseistom in manifik tened skünik; lif nog äduleflumom bludi vamik oma, ab deno ämutom deilön, ibo om it äklödom osi e valiks lino äklödoms osi. Sikod vom oma änägoz ya kovadi skünik zi om, al no mutön finedön pefunöli poso, ed äsäkof: „Li-vilol pasepön su bel, ini nif fimik? Odekob pladi me Kayak ola e sagits olik. Angekok odanüdom ovü! U-li vilol bufumo passedön disi ini mel?“ — „Ini mel!“ äsmapükom, ed änäpom smülöl luladäliko. „Us olabol löfliki tenedi hitatimik“, vom äsagof, „us valuds mil bunoms, us i valud oslipom bif futs ola e yag us binom sefik e yofik!“

E cils lukanitöls ämosumoms sküni pesespanöl de litam, dat deilöl kanom padukön al meli, al meli aipemuföl, kel igevom liföle nulüdi, kel nu ogevom takedi edeilöle. Gladabels svimöls ed aicenöls ävedoms mebamal sepa omik. Valud smaslipom su gladaplat, tepaböd aiflitom ovü sep.

Vendel balsid.

Äsevob vilgini bäledik, mun äsagom. Vänifatimo äklotofok me lesatinapläd yelibik, kel äbinom nulik; äbinom molad lebalik ofa. Vähitatimo älabof stola-häti ot e niludob id oti klotadi yulibo-gedik. Ävisitof te jifleni bäledik, vilgini, kel älädof in smasüt ot, viso; ab du yel lätik no fälo älükömf, ibo jiflen ideilof. Vilgin bäledik oba ävobof nu pelüvöl len litam, kö fols jönik ästanoms du hitatim lölik e kö du nifatim vata-planils magifik äglofoms su hätafül.

Du mul lätik no äsiedof fälo len litam, ab älifof nog; äanolob atosi, ibo no ilogob ofi tävön tävi gletik, dö kel vilgin ed jiflen ofa äpükofs so ofeno. „Si“, äisagof tän, „if udeilob semüpo, obeginob tävi mödo gletikumi, ka du lif oba lölik. Sepöp famüla obik binom fagik de is leils mäl; usi povegadob, us oslipob lä palefels votik oba.“

Äneito vab ästopom bif dom ofa. Äpoloms dese kofini e nu äanolob, das ideilof. Äseitoms stoli zi kofini ed ämovegoms. Ab in kofin stilik vilgin bäledik äslipof, kel du yel lätik no ikömf se dom. E vab ävegom se zif so foviko, äsif äbinos-la gälodavegam. Su lesüt plö zif spid äbinom nog gletikum; köcan ägelogom anikna klänöfiko; niludob, das ädledom logön ofi siedöli su kofin, in lesatinapläd bäledik. Sikod äflapom jevalis so nelisaniko ed ädugom omis me nam so fimik, das äbeskömom sleli dugamik. Äbinoms yuniks e filäliks;

Vendel balsid

liev ägonom ovi veg e päjekoms. Köcan no äkanom dugön omis fälo e vilgin bäledik, kel du yels mödik imufok domo so nevifiko, in flep aileigik, nu edeilöl ämovegof vifiko su lesüt plö zif, ovi stons valik. Kofin pezümöl me stolatufs äfalom doni ed äseistom in lesüt, du jevals e köcan e vab äspidoms mofo in fug.

Laud äflitom susi de feil, ätrilom gödelakaniti ove kofin, äsiadomok su ati ed äzispinom in tufs me tipamud, äsif ävilom-la dislitön cäfi. Tän äflitom denu susi, ed ob ägegolob po lefogis ledik gödela.

Vendel balsebalid.

Äbinos matazäl, mun äkonom. Kanits päkanitoms, dlinapets päpükoms, valikos äbinos liegik e magifik. Lots älädyloms; zeneit ifegolom. Mots äkidofs gami e jigami. Älogob atis soalikis, ab bifoins äbinoms pekozugöls ti löliko; litapol äbelitom cemi lesumik. „Gode lobi, ämogoloms!“ äsagom ed äkidom namis e lipis ofa. Äsmülof ed ädlenof, äseistof len blöt oma, dlemöl, äs Lotosaflof su vat leflumöl. Ed äsmapükoms vödis svidik e leläbik. „Slipolös svidiko!“ äsagom ed äzugof flanivedo bifoinis litama. „Lio jöniko mun litom!“ äsagof, „logolös, lio stiliko e klüliko!“ ed änösof liti. Dag evedom in cem plitik, e deno lit oþa ästalom äs ästaloms logs gama. — Vomöf! kidolöd poedela hapi, alif kanitom dö kläns lifa!

Vendel balsetelid.

Vilob givön ole magi de Pompei, mun äsagom. Äbinob in bizif, in sonemik lesüt sepas, kö stanoms mebamals jönik, kö yunels yuböl ko lols zi floms ädanüdoms vöno ko jiblodis jönik de Lais. Nu deilastil äsöлом is; solats deutik in dün neapolisik ägalemoms ed älukadoms ed äkübädoms. Tlup foginelas de etafianü bels ätevom ini zif, pekopanöl fa galem: äviloms logön zifi esustanöl se sep in lit fulik oba. Ed äjonob omes vegedi vabaluibas in lesüts pebeseitöls me lävaplats vidik; äjonob omes nemis su yans e nemaletabs pefimöls nog ove lemacems; älogoms in yadils basinis bunavata, pedekölis me jalanims valnik lejönik; ab vats no äbunoms, kanits no ädutonoms lecemis pebepänöl liegiko, kö dog metalik ägalom bif yan.

Äbinos zif deila. Te Vesuvius ätötom nog hümi tenalik omik, kela liänis dabalik mens nemoms sübleki. Ägoloms äл temi de Venus, pebumöli se mab litöl vietiko, ko gletatab bif sleb vidik e ko lügavilods sügloföl bevü kölüms. Lut äbinom dulogik e yulibik, in bäkun ästadom Vesuvius leblägik, se kel fil äxänom susi äs stam peina. Smokalefog pebelitöl äsümom in stil neita peinaklone, ab ledike blodiko.

Bevü sog jikanital äbinof, jikanel legik; ilogob lebenön ofe in glezifs Yulopa. Ven äniloms teate lügapledas, valiks äpladomsok su stonasleps glöpa-teata; dilil ata päbesiadom denu äs büf yelmils. Städ

ästadom nog äs vöniko, ko pepänöls flanavöls e ko boböps tel in bäkun, da kels logon dekami ot äs etimo: nati it, belis bevü Sorrento ed Amalfi. Jikanitel äxänof cogöl su städ bäledata ed äkanitof. Top it äbetikälom ofi. Ämutob tikön jevali foetik Räbäna, if lenatemöl tovom susi heli nökeba e lüspidom; leit e sef äbinoms ots. Ämutob tikön moti liedöl dis kluzif de Golgata, doläl äbinom ot, pesenöl dibiko. E yub äzütonom e böset läsevik äs büf yels mil. „O jiläbikel, o jikanel!“ valiks äyuboms.

Minuts nemödik poso städ äbinom denu vagik. Valiks imogoloms, no älilon fälo tonili. Sog ämofomok, ab ruins ästadoms nog nepevotöl äs ostadoms oyeltums. Nek onolom fälo läsevi timilik, jikaniteli jönik, tonis ofa, smüli ofik. Valikos obinos pefögetöl e pefegolöl; düp at obinom obe it te meb.

Vendel balsekilid.

Alogedob da litams ini cem redakela sembal, mun äsagom; äbinos egefo in Deut. Älogob möbis jönik, bukis mödik e nefömi gasedas. Yunanels an äbinoms plisenik; redakel it ästanom len penädatob geilik. Bukils tel, bofiks de penädels yunik, äbinoms pöbepüköl. „Buk balim at päpotom obe“, redakel äsagom, „no nog äliladob omi, ab binom peblimöl lejöniko. Kisi sagols de ninöf?“ „Vo“, balim, it binöl poedan, äsagom, „ninöf binom legudik, petenöl boso, ab, o God oba, man binom leyunik. Liäns dido sötoms binön boso gudikums. Tiks binoms saunik, dido mödiks binoms tiks kösömik! Ab kisi söton sagön? No aikanon datikön nulikosi. Kanol ba lobön lauteli. No niludob dido, das man at ovedom evelo gletikos tefü poed. Ab eliladom mödikosi, binom lefüdänavel sikik, cödatom gudiko. At äpenom krüti jönik dö buk obik: „Fäns dö lif domik.“ Muton binön meiladik, bi binos yunik.“

„Ab penädel at binos vo cukün!“ äsagom söl votik sembal. „Nos in poed binom badlikum ka nebizugöf, e men at nevelo oduinom gudikumosi.“

„O pöfikel!“ kilidel äsagom. „Jinök oma binof vo so pleidik tefü om. Binof ot, söl redakel, kelof ekonletof lemelis somödik lovepolama lätik ola — —“

„O läd gudik! Benö, ekrütob bevüno buki blefiko. Tälänün! Giv vekömik! Flol in gad poeda! Peblimöl legudiko e l. Ab buk votik? Lautel vipom ba, das lemob vobuki omik! Lilob, das buk at pafamom. I labom letäläni gletik! No-li niludol?“

„Si, so valiks sagoms!“ poedan ägepükom. „Ab buk at ävedom foetälik boso. Pünod binom patiko letälänik!“

„Vobuk at mutom pablamön boso, paskanön boso. Voto lautel oniludom tuikosi dö ok.“

„Ab atos äbinosöv negitik!“ söl folid ävokom. „No vilobsös logön te döfis so smalik oma, sod gälokobsös demü gudikos, ed atosa lemödikos is sibinos. Poedal at lovom vo votikis lemänik.“

„Novego! If jeniko labom letäläni so legik, lauk japik no odämom omi. Sätiks loboms omi; no dalobs bevolekön, das vedom fop lölik.“

„Tälän!“ redakel äpenom. „Lulets kösömik; das poedan at kanom penön i liänis badik, blöfom flan telse-lulid, kö sibinoms tel kojoks vokalas. Lekomedobs ome betoniküno studi klatelas bäledata.“

Ämogolob, mun äsagom, ed älogob ini dom jinöka da litam. Us äsiedom poedal pezelöl nefoetälik; päle-benos ome fa lots valik ed äbinom vemo läbik.

Ästükob votiki poedani foetälik. Id om ästadam in sog lä mäzenal sembal, kö äpükon dö buk poedala votik.

„Oliladob id olik!“ mäzenal äsagom. „Ab stedo — nolol, aisagob ole snatiko, kelosi niludob — no valadob

Vendel balsekilid.

en mödikosi. Binol tu foetälik, tu fänelik. — Ab
läsevob: as men melidol lestümi.“

Jipul yunik äsiedof in cemagul ed äliladof in buk
sembal:

Päipliedom badikos,
Libälün päpedom;
Binom jen bäledik atos,
Ab nulik oblibom.

Vendel balsefolid.

Ven fotaveg, mun äkonom, stadoms doms tel feilelik. Yan binom bapik; litams pemekoms neleodiko, löpo e diso, ab smabims valnik zifloloms omis. Nuf binom petegöl dub yeb, pebegloföl fa fols yelibik e glünik. In gadil sabinoms te fidaplans e pötets, ab len put glofom bim jadik e väpik, e disü at jipulil äsiedof; logs blonik älogedoms äli gölog bäledik, kel ästadam bevü doms.

Gölog at älabom stami geilik, ab puodik, peslitotöl löpo. Stor us ibumom smabedi; lenu ästanom nis ed äsmabösetom me tipamud. Pulil sembal äkômom lukim; äpladomok neb jipuli; äbinoms blod e jiblod. „Kisi vilol logön?“ äsäkom. „Stori“, ägepükof, „jinilel äsagof obe, das oblinom obes avendelo blodili u jiblodili; nu vilob logön omis, sosus okômoms.“ „Stor no oblinom omis“, pul äsagom. „Dalol klödön obe. Jinilel äkonof otosi id obe, ab äsmilof, ven äsagof osi, e sikod äsäkoß ofi, va kanof beyulön vödis ofa me: „God binomös obe noel!“ No äkanof sagön osi, e sikod nolob, das storakon te pafabom obes ciles. —“ „Ab kiöpa cilils äkômomsöv voto?“ jipulil äsäkof. „God it blinom omis!“ pul äsagom „God polom cilis dis mäned oma, ab men nonik kanom logön Godi, e sikod id obs no osenitobs, ven oblinom cilili obes.“

Vendel balsefolid.

In timil ot äsmatonos in tuigs bima väpik; cils äko-
yumoms namis ed älenlogoms balim votimi: atos äbinos
zelado God it, kömö! ko cilil. E balim äsumom nami
votima; domayan pämanifom; äbinos jinilel. „Kömolsöd
nu luküm!“ äsagof, „logolsöd, kelosi stor äblinom:
binos blodil.“ E cils änäpoms; ibo ä noloms ya, das
blodil ikömom omes.

Vendel balselulid.

Ätüs lifob ovü lufel de Lüneburg, mun äsagom Ludom sembal soalik äbinom len veg. Bujads anik nen blede ästadoms nilo ed in oms galit äkanitom, epölüdöl lüodi. Ämutom deilön in neitakalod; äli lob kaniti lätik oma.

Led gödela äsmanidom. Äkömos tlup sembal pöflük: feilelafamüls setevöl, kels äviloms rivön ali Bremen u Hamburg, al kömön me nafs ali Melop, kö läb, läb pedlimöl, osötom kopanön omis. Voms äpolofs cililis su bäk; cils gletikum äsmabunoms neb ofs; lujeval sembal äzugom domömi nemödik in luvab.

Vien kalodik ävienom. Jipulil äyumofok nilumo len mot, kel älogof susi äli glöpik litaplen oba palunöl, ed ätikof misalöfi lomik e tlipis, kelis pelön no ikanof. I tlup lemänik ätikom otosi. Lulit ledik älitom sikod äs gospel dö sol läba, opuböl omes denu. Äliloms kanitön galiti deilöl; no äbinom omes plöfet nevelatik, äbinom notel läba. Vien äfeifom; sikod no äkapäloms kaniti galita: „Nafolös takediko ovü mel! Epelol vo lovevegami lonedik me lab lölik ola: okömol pöfik e nen yuf valik ini Kanaän ola. Omutil selön oli it, jimateli ola, cilis ola. Ab no osufol lonedo. Lanel deila siedom us po vidiks blede bimas väpik; glid vekömöl oma oblädöm fifi funlik ini blud ola. Lüvegolöd, lüvegolöd ove vats

legletik!“ E karavan äلیلom gälіko kaniti galita, ibo kanit at ämalom läbi.

Delalit ästalom se lefogs leitik; feilels ägoloms ove lufel äli glüg; voms peklotöls blägiko, ko liabs bigik e vietik zi kaps, äsümofs pösodes edonxänöl se mags bäledik glüga. Zo gletik plen nelifik, zo sigik lufelakeb blonik, dagiks yebaplads pefefiledöl bevü smabels saba vietik! Voms äpolofs kanitabukis ofas, ed ätevofs äli glüg. O plekolsös, plekolsös plo tävöls äli sep, äli sep etaflanü vats legletik.

Vendel balsemälid.

Sevob Pulcinello sembal, mun äsagon. Publüg yubom, alif logom omi. Muf alik oma vedom yofik e mekom lülogelis smilön kliliko; deno nos en binos pekalöl: binos vö nat oma. Ven äbinom nog smalik ed äpledom ko puls votik, äbinom ya Pulcinello; nat it isevälo omi alos, igevom ome lubäki e lublöti, ab lined oma, tikäl äbinom peblimöl liegiko. Nek älabom senami-dibikum, lastinäli gletikum ka om. Teat äbinom vol dölik oma. If ibinom-la lonetik ed egloföl jöniko, ivedomöv lügapledel sikikün städa alik. Gletikos, jamepikos ädafulos lani oma, e deno imutom vedön Pulcinello. Dol it oma, lügöf omik äimödom neluimäli smilik logoda kaladik ed äkodom smili publüga mödik, kel äläsevom böseto löfäbi oka.

Colombina dekik äblöfof ome flenügi e gudi, ab deno ävilof matön bufumo Arlecchino. Ibinosöv vö tu smilikos, if jön e nejön imatoms-la. Alif Pulcinello äbinom dibälikün, Colombina lebalik äkanof meköm omi smilön, smilön tonodo. Begino äpükof ali om vetäliko, tän boso yofikumo, ab läto äcogof. „Nolob, kisi liedol!“ äsagof, „löfol“, — ed eko! ämutom smilön. „Ob e löf“ ägepükom, „äbinosöv yof! Lio publüg äsmilomöv! Lio äläsevomöv!“ „Si, löf“, äfovofof ed äsagof tän ko liedod yofik: „Efe löfol obi!“ — Vo, kanon sagön sümikosi, if nolon, das löf no sibinom. — E Pulcinello demü yoföf äbunom susi; nu ifegolom glumäl.

E deno isagof velati. Älöfom ofi, älöfom ofi leladiko, äslik äilöfom in lekan subimikosi e gletikosi. Ven mate-dadel ofa ikömom, Pulcinello äbinom füg yofikün, ab neito ädlenom; if publüg ilogom-la lulogodi oma, iyubomöv.

Colombina edeilof bletimo; sepamadelo al Arlecchino pädälos, no jonönok publüge; ibo äbinom viudel peglumöl. Dilekel ämutom lofön lülogeles leyofikosi, dat Colombina jönik ed Arlecchino yofik no posükoms. Sikod Pulcinello ämutom binön yofik teliko; ädanüdom ed äbunom ko dev in lad, e päbösetos e päyubos: „bafö, bafünö!“ Pulcinello pävokom dese. O! äbinom nefelegik!

Äneito döfan smalik ipledöl älüvom zifi, ävisitom funafeili soalik. Flolafestun su sep de Colombina ya ideiläfom. Äsiadomok; mag äbinom digik papänön. Kap äseistom su nam; logeds äsükoms obi! Ästümos sepamale. Pulcinello su sep, dö! selednik e yofik! If publüg ilogom-la löfäbi oma, ibösetomöv: „Bafö, Pulcinello! Bafö! Bafünö!“

Vendel balsevelid.

Lilolös, kelosi mun äkonom: Elogob ofiziri vedön fiziri e jonön oki balidno in leiklot magifik oma; älogob jipuli yunik in dekem ledanüda e läbiki jigami yunik plina in zälaklot ofa; ab leläb nonik kanom pafeleigön ke ut, keli älogob avendelo.

Äloegob smaliki jipuli folyelik; igetof nuliki kloti yulibik, nuliki häti loledik. Iläklotof lenu dekemi, e valikos äflagos liti, ibo munastals dlanöls da litam ini cem no äbinoms kliliks säto; sümikos ämutos pabelitön votiko. E jipul smalik ästadof in cem, stifik äs pup, moföl tlepiko namis de klot, fineds äbinoms pefagöl de balvoto. O! liko logs ofa ästaloms, liko änidom logod ofa dem beat! „Model dalol golön ini lesüt!“ mot äsagof e jismalikel älogof susü äli hät ofa, disi äli klot ofa ed äsmülof läbiko. „Motil!“ äsagof, „kisi otikoms dogils, ven ologoms obi in dekem at!“

Vendel balsejölid.

Ekonob ole dö Pompei, mun äsagom, dö fun et zifa, pesetopöl bido al logam in ked zifas lifik. Sevob i zifi sembal votik, nog selednikum, no binöli fun, sod lupub zifa. Vätopo, kö bunavat smabösetom in basin mabik, niludob lilön märi dö zif aisvimöl. Si, stal vata konomöd dö om! Vatalubels jola kanitomsöd dö om!

Fog seistom ofeno ovü melaplen; at binom veal jiviudelik zifa. Gam mela edeilom; ledom oma e zif omik binoms nu lesepamal oma. Li-sevol zifi at? Lilon nevelo böseti vabas u futatoni jevala in lesüts; fit svi-mom in oms, e smanaf blägik spidom jekiko in vat glünik.

Vilob jonön ole, mun äsagom, glepladi zifa, ed oni-ludol binön pepolöl ini zif märas. Yeb glofom bevü stonaplats vidik ed in lulit gödela pejins mils nefoetik smaflitoms zi tüm geilik, stanöl väliviko. Binol pezumöl kilaflano fa bobagolöps. Tükänel siedom stiliko dis oms, ko pip lonedik oma; glikapul jönik luyümom oki len kölüm e lelogom vikodamalis pesulüodöl, nafabimis geilik, mebamalis valüda vönik. Lestäns donlagoms äs lügestof slenik. Jipul us takedof; ebäpladof lekupis vetik, pefulöl me vat; yok, dub kel polof omis, seistom su jot ofa; luyümofof oki len nafabim meböl vikodi. No logol bif ol ledomi feofa, logol glügi. Klöpanuvs pegolüdöl, glöps golüdik lino staloms in lit oba; magifiks

jevals münik is löpo etävoms äs jeval münik mära; etävoms isi, tän denu isa e tän denu isi.

Li-logol magifi vielik mönas e litamas? Binos, äsif letälen ilobedom-la cilavimes pötü sedekam tema at selednik. Li-logol leini peblimöl ko flitads su kölüm? Golüd stelom nog, ab flitads binoms petanöl, lein edeilom, ibo reg mela edeilom. Yals gletik binoms vagik, e kö mags lejönik älagoms büo, nu mön nüdikün binom logik. Lazzarone pöfik slipom dis boböp, kö vöno te lebaonels ädaloms golön. Seif tonom se fonad dibik — u-li se smacems plumik lä seifapon? Binos ästtiemo, ven tonaskinil ätonodom su büts vielik, ven lin gamik äflitom disi ini mel, äli Adria, jireg mela, de Bucentoro nidik. O Adria! Veadolöd oli ini fogs! Tegolöd blöti ola me veal jiviudelik, lägolös omi ove lesepamal gama olik: ove Venezia mabik e lejeklik.

Vendel balsezülid.

Älogob disi su teati gletik, mun äsagom. Dom äbinom pedafülöl fa lülogels, ibo damatel nulik äpledom balidno. Stals oba äslifoms ove litam in mön; logod pesmakölöl äpedom flomi len gläti: äbinos jamep vendela at. Balib montielik pelehelöl äzümom cüni, ab dlens äbinoms in logs mana, ibo pisefeifom, pisefeifom gito. O lukanel pöfik! Ab lukanel no daloms pasufön in kinän lekana. Äsenom dibiko ed älöfom betikälo lekani, ab lekan no älöfom omi.

Glök leodela teatik äglökom. „Jamep“, poedan äplogom, „bistepomöd bolediko e lanimiko“. Man at nu äsötom bistepön bif publüg, kele ivedom smilik. —

Ven pled pifinom, älogob mani sembal peveadöl in mäned, golön loviko disi su sleb. Äbinom et, montiel penosöl vendela at. Cinans äsmapükoms balim ko votim. Äsukob neläbikele susü ini cem löda omik. Lägön oki binos deil nejönik, e no ailabon venodi. Nolob, das ätikom bofikosi. Älogob omi lelogön logodi neledik in lok e kikön logis lafiko, al senitön, va äbinomöv fun jönik. Men kanom binön neläbikün e deno fekikün. Ätikom deili, itamölodi; niludob, das äbelügom oki it; ädlenom meköfiko, ed if edlenon mödiko, no funon oki.

Siso yel lölik efegolom. Päyofapledos denu, ab in teatil. Tlup äbinom pöfik e tevöl; älogob denu logodi pesevöl, cigis pesmakölöl, balibi pelehelöl. Logod älogom denu susi äli ob. Man äsmülom — e deno pisefeifom lenu fa publüg nestümik! —

Avendelo funavab pöflik älvom leyani zifa. Nek äkopianom omi, itamölodeli in kofin, jamepi obsik pesmakölöl, pesefeiföl. Köcan duköl vabi äbinom kopanel lebalik; nek äsukom, nek sumü mun. In gul len mön funafeila itamölodel pesepom; us lukeb oglofom suno susi; sepasöpel olüjedom usi spinis e luglofäfis sepas votik.

Vendel telsid.

Kömob de Roma, mun äsagom. Us, zenodü zif, su bal smabelas vel, ruins kaseda limepik seistoms. Fig foetik glofom in mönaslits e tegom nüdis dub vidiks bleds gedaglünik oma; cuk tlıdom bevü jütakums su smabims glünik lora e gälomok dem til neflukik. Is, köa gils romaik äseflitoms vöno, köa „äkömoms, älogoms ed ävikodoms“, is kanon nu nütlidön dub domil pöflik, pekoyumöl me tain, bevü mabaköläms eslidöl tel; vinatuigs lonedik lagoms äs floladek lügöl ove litam slobik.

Vom bäledik e jısonlıl ofa lödofs nis; ofs nu sölofs in limepakased e jonofs is fogineles gloli vönik. Te völ nüdik tlonasäluna liegik nog sibinom. Jad lonedik lügabima dagik jonom topi, kö tlon ästadam vöno. Jüt seistom geiliko ove mabaplats eslidöl; jıpulil, nu jıgelütel kaseda limepik, siedof ofeno us, su smastul ofa, ven vendelaglöks glökoms. Nemof kıkahogi yana nilik litami bakunik ofa; da at kanof logön ovü Roma lafik, jü teg pejöpöl gletik glüga de Petrus sanik.

Avendelo us stil äbinom äs egelo, e jıpulil äsükömot in lit fulik oba. Su kap äpolof tainiki dlinabi fulik de vat, pefomöli baledatiko. Jıpul äbinof nejukik; klotil nelonedik e lamaveads jıta nabik äbinoms pedislitöl;

äkidob jotis feinik e glöpik, logis blägik e dagiki heli nidik cila. Äxänof susü slepis xänik, pefomöl se blekadils maba e kölümalöp eslidöl. Lagats vielik äbeispidoms plafiko len futs ofa, ab no päjekof; ya ätovof nami al glökön; lievafut lagöl len lefad äbinom us glökazug kaseda limepik.

Ävaladof timili. Kisi ätikof? Ba. Kristuscili lejönik, peklotöl in silef e gollüd, stanöl diso in glügil, kö litapols silefik ästaloms, kö jiflenils ofa äbeginofs kaniti, keli id of änof? No nolob osi!

Ämofof oki denu ed äfalof ti. Dlinab tainik äfalom de kap ofa e pädiblekom sü mabaplats. Äbeginof dlenön; jison lejönik limepakaseda ädlenof dem tainadlinab pöflük pedibleköl; ästanof us nejukik ed ädlenof e no äkinof zugön lefadi, glökazugi kaseda limepik!

Vendel telsebalid.

Mun no ilitom plu ka vigs tel. Nu älogob omi denu: ästadom glöpik e klülik ove lefogs zugöl nevikiko; lilölös, kelosi mun äkonom obe.

„De zif fezzänik sembal äsukob karavane. Pästapos bif nekulivöp sabik, su sembal salakamas stelöl äs gladaplen e pategöl te dilo fa sab. Bäledikünel — vataflad älagom len zönül oma, sakil boda nepezüdöl äseistom su kap oma — ämagom me staf folaguli ini sab ed änüpenom vödis anik de Koran; karavan lölik äzugom ovü plad pekoseköl.

„Tedel yunik sembal, cil sola — älogob osi in logs oma, älesevob osi dub foms jönik oma — ämonitom tikafuliko su jeval lenatemöl vietik oma. Ätikom-li ba jimateli yunik e jönik? Büf dels tö tel kämel pedeköl dub sküns e leklöfs kostik ipolom ofi, jigami lejönik, zi zifamöns; tonaskins e sakafeifs ätonoms; voms äkanitofs e gälajuts ätötoms zü kämel; gam äjutom vemüno e nu — nu äzugom da nekulivöp ko karavan.

„Äsukob omes neits mödik. Älogob omis takedön len fonad, bevü pams döfanik; äjokoms neifi ini blöt kämela lefalöl, ed äloetoms miti len fil. Stals oba älunoms hiti saba glutöl, stals oba äjonoms omes klifastonis blägik, nisulis nelödik in sabamel legletik. No äkol-

kömoms tlupis neflenik in veg nevegedik; tep nonik ätepom, sabakölüms nonik ältüzugoms ovü karavan. Lomo vom jönik äplekof plo matel e fat. „Li-edeiloms?“ äsäkof honi golüdik oba. „Li-edeiloms?“ äsäkof litapleni stalöl oba.

„Nu elüvoms nekulivöpi; avendelo siedoms dis pams geilik, kö glulit ko flitads gletik ziflitom omis. Böd Pelecanus donlogom su omis de tuigs dlemöl. Bujads solüdik binoms pebätlidöl fa futs vätik nelfanas. Tlup bläganas gekömom de malit, kel ebinom in lined läna; voms ko köpedagnobs in hels blägik, e ko klotads yulibik, mofofs xolis pelodöl vetiko, su kels blägiks cils nüdik slipoms. Blägan sembal dukom me jainil leini yunik pelemöl. Nülomsok karavane; tedel yunik siedom nemufiko e muediko; tikom jimateli jönik. In län bläganas dlimom dö flol okik vietik e väpik etaflanü nekulivöp; geilom kapi —!“

Lefog äbeigolom len mun e lefog telid äsukom balide. Du vendel at mun no äkonom fälo.

Vendel telsetelid.

Älogob jipuli smalik sembal dlenöl, mun äsagom; ädlenof dem badug vola. Jipup jönikün pilegivof ofe. Vo! pup at äbinof so löflik e feinik! No ämelidof fäti badik vola. Ab blods jipulila, badiks lepuls lonedik, isumoms pupi, ipladoms ofi su bimi geilik in gad, e tän imogonoms.

Jipulil no äkanof rivön susü jü pup e yufön ofe kömön öni, e sikod ädlenof. I pup ädlenof zelado; äsespanof lamis bevü tuigs glünik ed äjnof binön vemo neläbik. Vo! atos äbinos fät badik vola, dö kel mot ipükof so ofeno. O pupil pöfik! Ya äbeginos vendelön; suno ämutos neitön. E pup li-oblibof seo, siedöl su bim du neit lölik? No, jipulil no äkanof dälön atos!

„Vilob blibön lä ol!“ äsagof, do äbinof novego lanimik. Äniludof logön ya kleiliko lutikälis smalik ko häts geilik e tipik; älükoms bevü bujads; lutikäls votik ädanüdoms us in golöp dagik; äniloms aiumo, äsespanoms namis äli bim, kö pup äsiedof; äsmiloms badugo ed äjonoms ofi me fineds. Ag! jipulil lio ätlepofok! „Ab kel no esinom“ ätikof, „ati badikos no kanos dämön. Esinob-li ibo?“ Ed äsüenof. „Ag si!“ äsagof, „ekofob döki pöfik ko futafab ledik; lugolom so smiliko, e sikod äsmilob. Ab kofön nimis binos sin!“ Ed älogof susü äli pup. „Li-ekofol id ol nimis?“ äsäkof, ed äbinos, äsif pup älemufom-la kapi.

Vendel telsekilid.

Adonlogob su Tiroläni, mun äsagom; äbevolekob, das firs dagik äjedoms jadis gletik su klifis. Älelogob Christof sanik ko Kristusil su jots oma; stadoms len möns domas, gianiks, de glun jü nuf. Florian sanik ägifom vati su domi filedöl, e Kristus bludöl älagom su kluzif gletik len veg. Mags at binoms bäledik gene nulik, ab ob älogob omis paleblimön, älogob, lio balim äsukom votime.

Geiliko, su belakliv, dom soalik jikleudelas lagom äs smabed svalas. Jikleudels tel ästanofs löpo in tüm ed äglökofs; bofiks äbinofs yunik, e sikod logeds älüspidoms ove bels, mofo ini vol. Tävavab ävegom diso; potahön ätonom, e jikleudels pöfik älogofs disi, tiköls sümikosi; in log yunikuma dlen änidom. — E hön ätonom fibikumo ai; glök kleuda älovebösötom tonis deilöl omik.

Vendel telsefolid.

Lilolös, kelosi mun äkonom.

Yels anik efgoloms; äbinos is, in Kjöbenhavn; älogob da litam ini cem pöflük. Fat e mot äslipoms, ab sonil no äslipom. Älogob bedabifoinis kotinik pedeköl me fols pekölöl mufönok e cili deselogön. Äniludob begino, das älogedom äl völagloki de Bornholm; ibo at äbinom pebekölöl so vieliko me led e glün; löpo kuklit äsiedom; plumaväts vätik älagoms diso e pendül ko lätenaplat nidik äsnegolom: „tik, tak, tik, tak.“ Ab cil no älogedom atosi; no; älelogom spulaplepadi mota, binöli dis glok it.

Plepad äbinom ome samad löfikün domöma, ab pul no ädalom finedön omi, voto pänokom su finedis. Ven mot äspulof, äkanom siedön neb of du düps e logön äli spulab lovatonöl e luib aitulöl oki, e tän älabom tikis patik. Ag, daso ädalom-la spulön leigo!

Fat e mot äslipoms; älogedom äli oms, tän äli spulaplepad. E blefo futl nüdik äkömom se bed e tän futl nüdik telid, tän tigapils tel äkömoms, ed eko! us ästanom ya. Ägeflekom oki nog balna, al logön, va fat e mot äslipoms. Si, äslipoms. E nu älügolom loviko, vemo loviko, in jitol blefik äli plepad, ed äbeginom spulön. Lefad ämoffitom de luib, e luib nu ätulom oki nog mödo

fovikumo. Äkidob heli blonik e logis yulibik pula. Mag äbinom lejönik.

Ab mot ädagalof in timil ot. Bifoin ämufom oki; älogof dese, ed äniludof logön lutikäli smalik u sümikosi. „Nemü Kristus!“ ävokof e pejeköl älenjokof mateli. Id om ädagolom, äröbom logis me nams ed älogedom äli pulil jäfik. „Binos vo Bertel obsik!“ ävokom.

E log oba älüvom cemi pöflük — mutob logön so mödikosi. In timil ot älogob ini säluns ledoma papik, kö mabagods sabinoms. Äbelitob glupi de Laokoon; ston äjinom seifön. Äkidob blöti musofas; blöt äjinom tovön oki. Ab stals oba ästeboms Ionediküno lä glup Neila, lä god gianik. Luyumöl oki len Sphinx seistom so tikafuliko e dlimiko, äsif ätikom-la yelis spidöl mofo. Löfagodils zi om äpledoms ko klo-kods. In läbahon löfagodil smalikün ko lams peseitöl ini balvoto äsiedom, ed älogedom äl flumagodi gletik e fefik. Mabaçil äbinom demag kuladik pulila len spulaplepad; logods äbinoms ots; ködab smalik älitom is lifik e venudik, e deno yelasluib itulom oki plu ka milna, siso cil äsübunom se mab. So ofeno, äs pul in cem pöfik etulom spulaluibi, luib gletik elovatonom, büfo timag äkanom lemekön mabagodis äs ats.

Atos äbinos bü yels mödik, mun äfovom. Ävendelo älogob disi su bugi len jol lefüdik Sekina. Us sabinoms fots jönik, smabels geilük, labed sölefik ko möns ledik; svans svimoms in söps zümöl daemis, e zifil ko glüg pöa palogom bevü pomagads. Bots mödik, valiks ko fla-

mads, äslifoms ove vataplen takedik ; flamads älitoms, no
diseinü fanam snekafitas, no, valikos äbinos zälük! Musig
ätonom, kanit päkanitom e zenodü bal botas ut ästanom,
kele älebenon: man geilük e nämük, in mäned gletük;
älabom logis yulibük e lonedükis helis vietük. Äsevob
omi; ämemob ledomi papa ko Neilaglup, e mabagodis
valük; ämemob cemili pöflük — niludob in Grönne-
smasüt — kö Bertelil in jit smalük äsiedom spulöl.
Timaluib etulom oki; gods nulük esüxänoms se ston. —
Se bots ätonos: „Lifö! Thorvaldsen Bertel lifö!“

Vendel telsiusid.

Vilob givön magi de Frankfurt ole! mun äsagom. Älelogob us patiko bumoti bal. At no äbinom motöfadom de Goethe, no äbinom konsälöp bäledik, kö logon nog da litams petlelöl kapabomis pehonöl xolas, kels päloetöms e tän pälegivoms pope pötü klonams limepas. Dom äbinom sifik, pekölöl glüniko, e pöflük, in gul lusüta nabik yudelas: älelogob domi de Rothschild.

Änülöbob da yan pemaniföl. Sleböp äbinom pedalitöl kliliko; us dünans ästanoms ko litabs filedöl in litakips silefik, masivik, ed äglidoms glestimiküno vomi bäledik, kel pädonblinof ove sleb in polastul. Domalabel ästanom us nehätik ed äkidom lestimiko nami jibäledikela. Äbinof mot oma; änäpof fleniko ome e dünanes, ed äblinoms ofi ini dom smalik lusüta nabik e dagik. Us älödof, us imotof cilis ofa, de us ikömom läb ofe. If älüvof-la lusüti panestümöl e domi smalik, i läb älüvomöv ba omis; äklödob vö atosi.

Mun no äkonom mödikumosi; ävisitom obi avendelo tu blefiko. Ab ätikob vomi bäledik in lusüt nabik panestümöl; te vöd bal ofa ed älabof ledomi nidik len

Vendel tetselulid.

leflum Themse, vöd bal e lanedadom ofa äbinom len
gof de Neapolis. „If älvob-la domi pülik, kö läb sonas
oba äbeginom, läb ältivomöv ba omis.“

Atos äbinos loveklöd, ab loveklöd somik, das te
vöd bal panedom, al mekön kapälnik omi plo alim, kel
sevom jeni e logom magi, e vöd at binom: „mot“.

Vendel telsemälid.

Äbinos yesdel in lulit gödela, atos binoms vöds muna. Cim lenonik äsmokom nog in zif gletik, ed ädonlogob su cimis it. Se bal omas süpito kap smalik äsükömom e tän kop lafik; lams äseitoms okis su cimaflem.

„Hurra!“

Lenadäb smalik cimela ävokom so; balidno in lif ikömom lukisus löliko in cim, e nu istegom kapi dese. „Hurra!“ Atos äbinos vo gudikum ka lumufön oki zi in cims. Lut ävienom so flifiko e pul äkanom logön ovü zif lölik, jü fot glünik. Sol äxänom lenu. Plen glöpik e gletik oma äbestalom logodi lepula, nidöli leläbiko, do äbinom pemiotöl me sut. „Nu zif lölik kanom logön obi!“ äsagom, „e mun kanom logön obi ed i sol. Hurra!“ Ed älemufom svipi.

Vendel telsevelid.

Aneito älogob disi su zifi cinänik sembal, mun äsagom. Stals oba äbelitoms mönis lonedik e nüdik, kels fomoms sütis. Leyan binom fe is ed us; ab binom pekiköl ai. Ibo, kisi vol seo nitedom cinänelis?

Solüdiks bifoins boadik ätegoms litamis po mön doma; te se tem litil äsmalitom da litamagläts. Äninlogob; älogob magifi vielik. De futöp jü teg mags binoms pepänöl in köls luklilükün ed in golüdam lüxamik; plösenoms vobädami talik godas. In legäp alik möna ködabs stadoms, ab binoms ti petegöls fa klöfs vielik e stäns donlagöl; e bif god alik — valiks binoms tinik — latabil stadom ko vat sanik e flols e väkalitabs filedöl; ab löpüno Fo stanom, god valüdükün, pedeköl me klot satinik in yelib sanik.

Futü latab binel lifik äsiedom, sanänel yunik. Äjinom plekön, ab pleköl disön ini meditöf; e zelado ätikom sini, ibo cigs oma äglutoms e kap oma ädisom dibi-kumo.

O Soui-Houng pöfik! Li-edlinom ba, das ävobom po möns lonedik süta, in sembal flolagadas smalik, kels sibinoms bif dom alik, e jäfam at äbinom-li ome löfikum ka jepön väkalitabis in tem? Ud äbinom-li yofflik siedön len letab lüxamlük e klinön lipis pos lezib alik me sile-fapöp? U sin oma äbinom-li so gletik, das lekinän sülik

ämutomöv pönön dub deil, if äsepükom-la omi? Tiks oma li-ikinoms spidön ko nafs foginelas äli lom atas, äli Nelij fagik? No, tiks oma no äspidoms ini fag som, e deno äbinoms so sinik, as yunablud vamik kanom fatön omis, sinik is in tem, komü Fo e votiks gods sanik. Nolob, kö tiks oma ästeboms.

In fin fagikün zifa, su nuf plenik e petegöl me stona-plats, kö luyümab äjinom binön bösinik, kö flolapols jönik ko glökaflops gletik e vietik ästadoms — us Pe venudik äsiedof, ko logs nevidik e yofik, ko lips kidlik e futils smalikün. Juks äbinoms nabik, ab in lad äsenom nabi nog gletikum; ed ätovof lamis glöpik, pefomöl feiniko, e lesatin äsmatonom. Bif of glätagef ko golü-dafitils fol äbinom; ämufof vati kautiko me staf smalik pebekölöl vieliko e pelaigöl; ämufof nevifiko, ibo emeditof! Ätikof-li ba, lio liegiko e lio golüdiko fits äbinoms peklotöls, lio sefiko äliföms in glätagef, lio kuladiko ägetoms nulüdi lieglik, e lio läbikums deno äbinomsöv in lib? Vo, Pe jönik äsuemof atosi. Tiks ofa älivoms lomi, tiks ofa ävisitoms temi, ab no ästeboms us dem god. O Pe pöfik! O Soui-Houng pöfik! Tiks talik omas äkolkömoms, ab stals oba kalodik äseistoms bevü oms äs kerubaglaf.

Vendel telsejöld.

Mel äbinom stilikün, mun äsagom. Vat äbinom so dulongik äs lut klinik, da keli ävebob. Äkanob logön dibiko dis melaplen planis selednik, kels, äs gianabims in fot, äsedoms stamis lelonedik susü äli ob; fits äsvimoms ove tipüns omas.

Küm svanas foetik ämoflitom geiliko in lut. Bal omas ädisom ko flitads pefenöl aidibikumo; logs oma äsukoms karavane lutik, kel emofom oki, aiveitikumo! Flitads äbliboms pesespanöls veitiko, e svan ädisom äs sobaglöp pebladöl disom in lut; älenjokom löpaplani vata; kap oma äblegom oki bevü flitads; äseistom stiliko, äs Lotosäf vietik su lak takedik.

E vien äbeginom vienön ed äsmabelom melaplani litöl, kel änidom äsif äbinom-la silalut klinikün, kel ämufom oki in vatalubels gletik e vidik. E svan ädatovom kapi, e vat nidöl päskutom äs fil yulibik ove blöt e bäk oma. Smanid gödela äbelitom lefogis ledik, e svan ädatovom oki pestenüdöl ed äflitom äli sol xänöl, äli jol yuliblik, köi lutakaravan itevom. Ab äflitom soalik, ko levip in blöt; soalik äflitom ove vats yulibik, ove vats gletik.

Vendel telsezülid.

Vilob givön ole magi nog bal svedik, mun äsa-gom. Bevü dagiks fots firik, nilü jols glümik fluma Roxen kleudaglüg bäledik Wreta stadom. Stals oba äslifoms da tlel möna ini jopöp geiluk, kö regs slipoms in stonakofins gletik. In mön ove sep omas regaklon magifom as mag glola taluk, ab binom te boadik, pekölol e pegolüdöl; patönom fa lestaf boadik, peninlapöl ini mön. Vums ädutuetsoms boadi pegolüdöl, spulaf ädon-spulom filadi oma de klon jü kofin; binom lügastän, vanik, äs lüg demü edeilöls.

Lio stiliko slipoms! Memob omis so kleiliko! Logob nog smüli boledik lipas, kels äsepükoms göli u glifi, so valüdiko, so cödatölo! If stemabot äs naf magügik spidom mofo bevü bels, foginel sembal kömom sotimo ini glüg, visitom sepajopöpi at, dasäkom nemis regas, ed ats tonoms äs nems edeilöl e pefögetöl. Tän logom susü äklonis vumik; smülom, ed if labom ladäli reladik, smül binom luladälik.

Slipolsöd, o elifölels! Mun memom olis ai, mun sedom neito stalis kalodik oma äli regakinän stiluk olas, ove kel klon firaboadik lagom.

Vendel kilsid.

Ven lesüt plö zif, mun äsagom, älogob lotöpi e visü at vabajelöpi; nuf stolik pämekom lenu. Älogob da nufaskaf e da tegahogs pemaniföl ini spad neplitik; omgok kalkuttik äslipom su bem e saed sembal äseistom in rip vagik. Zenodü spad älogob tävavabi; sölef äslipom nog, du jevals pädlinadoms. Köcan ätenom limis oka, do islipom gudiko plu ka du veg lafik; nolob osi gudiküno. Yan dünefacema pimanifom; bedöm äjinom pejedöl pemüno; litab ästadom su futöp e lit ifiledom dibiko ini litapol. Vien ävienom kalodiko da vabajelöp, e tim äbinom nilikum lulite gödelik ka zeneite.

Famül musigelas tevöl äslipom us su glun sabik. Mot e fot ädlemoms zelado dö vat filedöl flada; jipulil neledik ädlemof dö vat filedöl logas; hap äseistom neb kaps, dog neb futs omas.

Vendel kilsebalid.

Ejenos in lanedazifil, mun äsagom. Älogob osi äyelo, ab lekleiliko. Avendelo älliladob en in gasesds, ab us leno äbinos so kleiliko.

Diso in lotöpacem beradukel äsiedom ed äfidom neitafidi oma; ber ästadom seo, petanöl len boadöp, ber pöfik, kel änofom neki, do äjinom binön säto lezunik. Löpo in nufacemil cilils kil äpledoms in stals klilik oba, bäledikünel äbinom ba mälayelik, yunikünel no plu ka telayelik.

Klac, klac! äkömos susü su sleb. Kim äbinom bo? Yan pälemanifom — äbinos ber, ber gletik e luhelik! Ivedos ome tu lonedüpik, stanön diso in yad, ed ituvom nu vegi susü, ove sleb. Ilogob valikosi! mun äsagom.

Cils äbinoms so pejeköls dem nim gletik e luhelik, das äsävoms okis, alik ini gul votik, ab ber ätuvom valikis kil. Äbesmelamom omis me lunud, yed no plu äböladamom omis. „Ab at binom dog gletik!“ äsagoms ed äsmaflapoms omi. Ber äseitom oki su futöp; pul smalikün äletulom oki su om ed äpledome, sävöl kapi smalik e lehelik golüdo in berapläd bigik e blägik. Pul bäledikün nu äblinom tonaskini; ätonaskinom, das

äletonos, e ber ädatovom oki su futs poik ed äbeginom danüdön. Äbinos yof! Alikel pulas nu äsumom güni okik. I ber ägetom güni, ed ätönom omi leodiko. Cils igetoms kamadeli magifik, e nu ämalekoms: „bal, tel; bal, tel.“

Eko, sembal ägleipom len yani; yan pämanifom. Äbinos mot pulas. Daso ilogol-la ofi, ilogol-la jeki netonik, logodi levietik, mudi pemaniföl lafiko, logis lestifik! Ab pul smalikün änäpom gälodiko ed ävokom kleiliko in' pük oma: „Te pledobs solatis“. Tän bera-dukkel äkömom.

Vendel kilsetelid.

Ävienos kalodiko e vemiko. Lefogs äbeispidoms; äkanob logön muni te sotimo.

Da lutaspad stilik bälogob su lefogis fugöl! äsagom. Logob lejadis spidön ovü tal! — Lenu älogob disi su fanübi. Vab petegöl ästanom bif yan, pefanel sembal äsötom pamoblinön. Stals oba ädlanoms da litam petlelöl jü möni; pefanel äsmakratom lädyulöl penädamalis anik su völ. No äpenom vödis, sod melodi, senami lada omik. E yan pämanifom; ädukoms mofo pefaneli, ed at älogedom susi äli litaplani glöpik oba. Lefogs äveboms bevü obs, äsif om no äsötom-la logön logodi oba ed ob no omiki.

Äxänom ini vab; at päkikom. Jevalflapab ätonom, jevals ämospidoms ini fot dagik, köi stals oba no äkanoms sukön vabe. Ab älogedob da litam petlelöl, stals oba äslifoms ovü melod pesmakratöl su mön, ovü lädyuli lätik oma. Kö vöds binoms tu fibik, tons pükoms! Ab stals oba äkanoms belitön te notüfis dabalik; dil gletikum oiblibom neliladik obe. Äpenom-li deilahümi? Li-äbinoms yubatons gäla? Li-ävegom äli deilam ud äli beglidam palefelas omik? Stals muna no liladoms valikosi, kelosi mens penoms.

Da lutaspad stilik bälogob su lefogis fugöl; logob lejadis spidön ovü tal.

Vendel kilsekilid.

Löfob vemo cilis! mun äsagom. Smaliks pato binoms so drolik. Ven memoms obi nemödüno, logedob sotimo ini cem, bevü bifoïn e flem litama. Gälos obi, logön omis, ven mutoms deklotön okis itiko. Balüdo jotil nüdik glöpik kömom se klot, tän lam, u logob omis mosumön stogis, e futil jönik, vietik, smufik vedom logik, futil kidlik, ed aikidob omi! mun äsagom.

Avendelo — vo, mutob konön atosi! Avendelo älogob da litam sembal, kö bifoïns no pikozügoms; ibo visoikels no äsibinoms. Älogob tlupili blodilas e jiblodilas. Eko! jipulil te folayelik äbinof us, ab sevof fatobasi ofik so gudiko äs votikels. Mot vävendolo siedof bif bedil e lilof, lio jisonil plekof; tän jismalikel pakidof e mot stebof, jü jipulil slipof. Ab atos jenos so vifiko, äs cilalogils kanoms kikön okis.

Avendelo bäledikünels tel äbinoms tu lanimiks boso. Balidel äsmabunom su fut bal in vietik neitajit lonedik oma; telidel ästanom su stul, klots cilas votik äseistoms zi om. Äsagom, das atos malos magi lifik; votikels rätomsöd. Kilidel e folidel äseitoms pledadinis leodiko ini bog, ed atos mutos binön so. Ab mot äsiedof len

bed jismalikünela ed äsagof, valiks binomsös stilik, ibo jiblodil oplekof nu fatobasi.

■ Älogob ovü litapol, mun äsagom, ini bedil, kö jismalikel äseistof su vietik liab feinik. Ikoyumof namilis e logod smalik äbinom fefik e zelik; äplekof kleiliko fatobasi. „Ab kis äbinos atos?“, mot äsäkof zenodü plek, „ven isagol: „givolös obes tudel bodi delik obas!“ äsagol nog bos, kelosi no äkanob kapälön. Mutol sagön obe, kis atos äbinos!“ E jismalikel äseilof ed älenlogof pekofudöl moti. „Kisi äsagol nog plu ka: „givolös obes bodi delik obas?“ — „No zunolös, motil svidikün!“ jismalikel äsagof. Äplekob te: „ed i milegi mödik su omi!“

D

66.925.382 v
18 / 28216

Konlet at pofovom.

VOLAPÜKABUKS

oninoms

in nüm 2: vobuki literata flentik.

in nüm 3: vobuki literata deutik.

in nüm 4: vobuki literata tälik.

in nüm 5: vobuki literata nelijik.

Suäm nüma dabalik:

60 δ = 75 cts.

LEIPZIG, OSKAR LEINER.

UB

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main